

[Christmas Møller.]

Side mange Gange har gjort med Hensyn til det, der laa bag dette, rent politisk set, at man gik til Valg inden den 16. November 1932 paa at ville beskyldte andre for at føre en saadan Politik og saa selv fører den. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil med den høje politiske Moral, der præger ham, sikkert være enig med mig i, at noget saadant bør man ikke gøre; det er saa vidt mig bekendt det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard Gang paa Gang har talt om.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at jeg synes, han paa en udmærket Maade afslørede det fuldkommen dilettantiske i dette Forslag. Der staar i Lovforslagets § 1: „Al Handel med fremmed Valuta frigives 1. Juli 1939“, og da det ærede Medlem tog Ordet nu, sagde han, at det rigtige var at fastlægge Sterling-Krone-Forholdet til et Pund Sterling = 30 Kr. Altsaa til den ene Side skal man gaa ud i en Agitation, som fører tilbage til den Tid, da man troede — og maaske ogsaa med en vis Grund kunde tro —, at en Frihed paa dette Omraade betød stort Kronefald, men paa den anden Side skal Agitationen helst, om jeg saa maa sige, have noget paa, og derfor siger man, at man vil fastlægge en Kurs, der er nogle og 30 pCt. højere — eller lavere, hvad Udtryk man vil bruge — end den nuværende. Det viser, hvor fuldkommen dilettantisk Forslaget er. Det, det ærede Medlem og hans Parti vil, er altsaa aldeles ikke at frigive Valutaen. For saa vidt kunde man jo nøjes med at sige, at naar der i den første Paragraf staar ganske klart, at man vil frigive Valutaen, og naar man nu har motiveret Forslaget og givet Udtryk for, at man netop vil binde Valutaen saa stærkt, som man overhovedet kan gøre det, saa har de Herrer dermed afsløret, hvor dilettantisk det hele er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har gentagne Gange her i Tinget fortalt os, at han har arbejdet for at højne den offentlige Moral. Det

er vel nok rigtigt, at det ærede Medlem mener det, men jeg forstaar ærlig talt ikke, hvorfor det da kan være nødvendigt, at det ærede Medlem i den Grad skal fordreje de Udtalelser, der er fremsat fra denne Talerstol. Jeg sagde for kort Tid siden, at naar dansk Landbrug kan forrente den laante Kapital med 4 eller 4½ pCt., svarer det til, at den Mand, der ikke skylder mere end 80 pCt. af de laante Værdier, kan forrente det, han har laant, og faa fuld Arbejdsløn ved Siden af. Jeg sagde videre, at det var jeg ikke tilfredsstillt med, jeg ønskede en Forbedring af disse Forhold, men jeg ønskede ogsaa at gøre opmærksom paa, hvordan det virkelige Forhold var. Derefter staar det ærede Medlem op og siger: Den ærede radikale Ordfører har sagt, at Landbruget har glimrende Tider! Hvis jeg havde Lov til det, var der et helt bestemt Udtryk, jeg vilde anvende heroverfor, men jeg vil nøjes med at sige, at den Mand, der rejser rundt i Landet og taler om Moral og høje Sæder og den Slags, skulde afholde sig fra at bruge en saadan Argumentation herinde.

Formanden: Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Valdemar Thomsen): Til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh skal jeg kun bemærke, at Rigsdagstidenden vil give mig Ret i, at han udtalte, at Landbruget havde en god Løn, og derfor vil jeg gentage, at hvis det ærede Medlem mener, at 400 Mill. Kr. er en passende Indtægt for Landbruget af en Indtægt paa 5 000 Mill. Kr. til hele Nationen, saa ønsker jeg det lille Landbrug til Lykke med en saadan Repræsentant.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkning skal jeg sige, at vi ønsker Kursen fastlagt ved 30, fordi vi mener, dette vil være naturligt netop i Betragtning af indre og ydre Forhold, og fordi vi mener, at Kronen der vil finde sit naturlige Leje.

Dernæst en kort Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister, der sagde, at det ikke var Regeringsforslaget, vi drøftede. Nej, det ved jeg sandelig nok, men naar